

Komentár evanjelia na pondelok 13. týždňa v Cezročnom období: po stopách Ježiša

Komentár na pondelok 13.
týždňa v Cezročnom období.
„Syn človeka nemá kde hlavu
skloniť“. Ježiš potrebuje
verných učeníkov, ktorí sú
ochotní vzdať sa pohodlného
života pre nebeské kráľovstvo.

Evanjelium (Mt 8, 18-22)

Keď Ježiš videl okolo seba veľké
zástupy, rozkázal preplaviť sa na

druhý břeh. Tu k nemu pristúpil istý zákonník a povedal mu:

„Učiteľ, pôjdem za tebou všade, kam pôjdeš.“

Ježiš mu odvetil:

„Líšky majú svoje skrýše a nebeské vtáky hniezda, ale Syn človeka nemá kde hlavu skloniť.“

Iný, jeden z jeho učeníkov, mu povedal:

„Pane, dovoľ mi najprv odísť a pochovať si otca.“

Ale Ježiš mu povedal:

„Pod' za mnou a nechaj, nech si mŕtvi pochovávajú mŕtvych.“

.....

Komentár

Zástup je ohromený Ježišovými zázrakmi. On však uteká od všetkej okázalosti a prikazuje učeníkom, aby prešli na druhú stranu. Jednému zákonníkovi sa podarí predstúpiť pred Ježiša, ktorého si vyberá za svojho učiteľa. Dostáva však nečakanú odpoveď: stojí pred pokorným Synom človeka, ktorý neúnavne hlása Božie kráľovstvo. Nemá vlastný dom; zdržiava sa a odpočíva všade, kde je vítaný: v Kafarnaume, v Petrovom dome; v Betánii, v dome troch súrodencov – Marty, Márie a Lazára –, ktorí sú jeho priateľmi; v Jeruzaleme, v dome, ktorý označil anonymný muž so džbánom vody, v lodke svojich učeníkov, kde spal uprostred búrky. Na druhej strane, líška, nech je jej život akokoľvek hektický, si postavila brloh a odtiaľ vychádza a tam sa aj vracia. A tak to robia aj nebeské vtáky vo svojich hniezdach. Odpočívajú, keď majú zabezpečenú obživu pre seba a svoje mláďatá.

Možno si zákonník predstavoval pohodlnejšie nasledovanie.

Tí, ktorí ho už nasledujú, zažili, čo to znamená nemať čas ani na jedlo, kým nevypočujú Ježišovo pozvanie trochu si oddýchnuť (porov. Mk 6, 31). Aj medzi nimi, tými, ktorých si vyvolil, vzniká konflikt medzi nasledovaním Ježiša a plnením zákona, ktorý prikazuje uctíť si rodičov (porov. Ex 20, 12) tým, že ich dôstojne pochovajú. Žiadny zákon však neprevyšuje Pánov príkaz nasledovať ho, aby sa ohlasovala spása, pretože je výrazom najvyššej lásky k blížnemu. Odkladanie odpovede sa rovná zmene poradia prikázaní.

Ježiš nám ďalej hovorí: „Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás a ustanovil som vás, aby ste išli a prinášali ovocie a aby vaše ovocie zostalo“ (Jn 15, 16). Počíta s naším radostným a rozhodným „áno“ aj v

tomto svete, ktorý tak veľmi potrebuje mužov a ženy, ktorí ho milujú tak, ako ho miloval Boh (porov. Jn 3, 16). Keď počúvame tieto slová z dnešného evanjelia, počujeme zároveň tieto slová svätého Josemaríu: „Maj na pamäti, syn môj, že nie si iba duša, ktorá sa spojila s inými dušami, aby vykonala dobrú vec. Je to veľa... ale stále málo. — Si Apoštol, ktorý splňa veliteľský rozkaz Krista“ (*Cesta*, bod 942).

Josep Boira // hitdelight - Canva Pro

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/sk-sk/gospel/lunes-to-13/> (26.03.2025)